

POBORCZY (2) *ai*

N sg m poborczy (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „poborca”: Quaestorius, Poborczy/ podskárbi *Mącz* 336b.

Szereg: »celniczy a poborczy« (1): Ordo publicanorum, Stan celniczy á poborczy. *Mącz* 268a.

Cf **POBORCOWY**, [**POBORCZYN**], **POBORSKI**

AKtt, RS